

6

Det allerførste regnvejr

Skriftsteder: 2 Mos. 6; 7.

Hjælp til studiet: Patriarker og Profeter, s. 47–53; The Story of Redemption, pp. 62–69; Fra Bibelens Skatkammer, bind 1, s. 101–115; My Bible Friends, book 8.

Lektens hovedtanke: Hver dag må vi vælge om vi vil være lydige eller ulydige.

Særlig for forældre

Her er en enestående anledning til at vise dit barn, at Gud er nøjeregnende, at vi altid må adlyde Jesus, også i småting.

Speciel sang: F.eks. „Noa byggede en ark“.

Søndag: Lad barnet få lov at vælge mellem to forskellige slags arbejde, det kan hjælpe med i hjemmet, for at give det en fornemmelse af hvad det vil sige at vælge.

Udenadsvers Lektien

Mandag: Læg mærke til hvad barnet vælger. Vælger det altid det letteste? Peg på at Noa ikke valgte det letteste.

Udenadsvers Lektien

Tirsdag: Lad barnet bygge nogle lerhytter i en kasse. Sæt det hele til side, for at det kan tørres til næste dag. Så hældes det hele over med vand. Hvordan går det så med lerhusene?

Onsdag:

Udenadsvers Lektien

Torsdag: Hjælp barnet at lave en båd af papir eller karton. Ikke for lille!

Udenadsvers Lektien

Fredag: Lad barnet forme forskellige dyr af ler, modelervoks eller andet passende materiale til at anbringe i den store båd.

Udenadsvers Lektien

Læs beretningen igen: 2 Mos. 7.

Udenadsvers: „Thi enhver, der påkalder Herrens navn, skal frel- ses.“ Rom. 10, 13.

Lektien

En gang for længe siden så Gud ned på den smukke jord, han havde skabt. Det, han så, gjorde ham meget ked af det. De fleste af de drenge og piger, mænd og kvinder, han havde skabt, holdt ikke af ham længere. Jo, der var ganske vist nogle enkelte som elskede ham, men de var ikke mange. De fleste mennesker var meget onde.

Gud blev så ked af det, at han sagde: „Jeg vil ødelægge alt, hvad jeg har skabt.“ Men der var i hvert fald én god mand, og han hed Noa. Noa elskede Gud, og Gud talte til ham. Gud sagde til Noa, at han skulle gøre noget meget mærkeligt. „Du skal bygge en båd,“ sagde han. Noa adlød Gud i alt, så han begyndte at bygge en båd.

Gud fortalte Noa nøjagtigt, hvordan han skulle bygge båden. Han sagde, at han skulle gøre den meget stor og meget solid. Der skulle være plads til alle de mennesker, som ønskede at blive reddet og komme i sikkerhed fra den oversvømmelse, som Gud ville sende for at ødelægge den onde jord.

Gud sagde til Noa, at han skulle fortælle menneskene om den oversvømmelse, der ville komme, og at de alle kunne blive reddet, hvis de ville komme ind i den ark, han var ved at bygge. Men kan du tænke dig hvad der skete? Menneskene bare lo og gjorde nar af den store båd. „Det kan ikke regne,“ sagde de. „Det har aldrig regnet før, jorden er altid blevet vandet af en tåge, og så begynder det ikke pludselig at regne.“ De fortsatte med at gøre onde ting, som de hele tiden havde gjort. Noa og hans familie og de andre, som hjalp til, fortsatte med at bygge båden, som Gud havde sagt. Selv om folk lo af ham, fortsatte Noa med at tale til dem, som Gud havde sagt, han skulle.

En dag var båden færdig. Jeg tænker mig, at Noa og hans søn- ner gik det hele igennem for at se, om alt var, som Gud ville have det. Så skete der pludselig noget mærkeligt. Folk holdt op med at le, for at se på det mærkelige syn.

De så dyr – store dyr, små dyr, tykke dyr, høje dyr, lave dyr, alle slags dyr – komme hen til den store båd. Dyrene gik helt hen til arken, det ene par efter det andet. Af de rene dyr kom der hele syv par. De gik op ad en bro og lige ind i båden. Det var vel nok en mærkelig forestilling! Og så kom fuglene flyvende. Alle slags fugle – røde fugle, gule fugle, sorte og hvide fugle, grønne og blå og orange fugle. De fløj lige ind i arken.

Så sagde Gud til Noa, at han skulle tage sin familie med ind i arken. Det var Noa og hans kone, deres tre drenge med deres koner – otte mennesker i alt.

Jeg tror, Noa har været forfærdelig ked af det, fordi slet ingen andre ville med ind i båden. Ingen af de mennesker, som havde stået og set til, elskede Jesus. Jeg tænker mig, at Noa standsede, lige før han gik ind for at indbyde folk endnu en gang. Men de sagde bare, at han var dum. Noa måtte godt gå ind, de ville ikke med.

Så skete der noget andet mærkeligt. Der kom et stort lynglimt fra himmelen, og en lysende sky kom hen foran døren til arken. Den store dør på siden af båden begyndte langsomt at lukke sig. Menneskene udenfor kunne ikke se den engel, som lukkede døren. Og da den var lukket, kunne ingen lukke den op igen.

Folk gik tilbage til deres hjem og deres arbejde. De lo stadig af Noa og hans familie.

Der gik syv dage, og der skete ingenting. Men den næste morgen var himmelen dækket af mørke skyer. Store regndråber begyndte at falde. Ingen havde før set det regne. Tordenen buldrede og lynene glimtede. Menneskene blev meget bange.

„Noa havde alligevel ret,” råbte folk. De skyndte sig hen til arken. „Lad os komme ind, Noa! Nu vil vi gerne elske Jesus.” Men da var det for sent.

Noa og hans tre sønner kunne ikke åbne døren, selv om de hjalp hinanden. En engel havde lukket den, og ingen kunne lukke den op igen.

Nu stod der vand overalt. Og det regnede stadig. Folk løb op i bjergene eller klatrede op i træer for at undgå vandet. Dyrene løb også op til de højeste steder. Men vandet steg højere og højere, indtil det dækkede alle høje, alle træer, alle bjerge. Alle mennesker og dyrene druknede i den store oversvømmelse. De eneste, der blev reddet, var Noa og hans familie og dyrene i arken. Gud havde sendt sine engle for at bevare Noa og hans familie og alle dyrene i arken.

Hvordan tror du det kan være? Det var, fordi Noa og hans familie elskede Gud og gjorde nøjagtigt, hvad han havde sagt. Det må vi også gøre, hvis vi vil med Jesus til Himmelen, når han kommer.

